

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 51912-03-21 א.ג.נ' ס.כ.ג.

תיק חיצוני :

1

לפני כב' השופט שאול שוחט, סגן נשיא

מבקשים

א.ג.

ע"י ב"כ עו"ד אורן שפקמן

נגד

משיבים

ס.כ.ג.

ע"י ב"כ עו"ד אוסנת פרינץ ואח'

2

החלטה

3

4

5 בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופט שמואל בר
6 יוסף, בתלה"מ 14621-07-20), מיום 7.3.21, בבקשת המשיבה לפסיקת מזונות זמניים לילדיהם
7 הקטינים של הצדדים.

8

9

העובדות הצריכות לעניין

10

11 הצדדים בני זוג לשעבר, הורים לארבעה ילדים מתוכם שלושה ילדים קטינים בגילאי 14-6 שנים. ביום
12 7.3.201 ניתנה החלטת ביהמ"ש קמא בבקשת המשיבה לפסיקת מזונות זמניים עבור הקטינים וזאת
13 לאחר שהתקבלה לה תגובת המבקש. בהחלטתו קבע ביהמ"ש קמא כדלקמן:

14

15 6. אין מקום להכריע במסגרת זו במחלוקות העובדתיות המהותיות שיש בין הצדדים בנוגע
16 להכנסותיהם, והן יבוררו בישיבת ההוכחות הקבועה ליום 4.5.2021. לפיכך ייפסקו המזונות
17 הזמניים במתינות, מבלי שיש מכך משום קביעת מסמרות כלשהם.

18 7. לצרכי החלטה זו, סביר לאמוד את הכנסת האב בסכום של כ- 13,000 ₪ לחודש, ואת הכנסת האם
19 בסכום של 7,400 ₪ לחודש. יחס ההכנסות הינו, אם כן, 65%-35%.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-03-51912 א.ג.נ' ס.כ.ג.

תיק חיצוני :

8. לצרכי החלטה זו, נכון יהיה לאמוד את צרכי הילדים לפי הפסיקה המנחה, לאמור: סך של 2,500 ₪ לחודש. לפיכך, על האב לשלם 1,625 ₪ לחודש לכל קטין. משעה שהקטינים שוהים אצל האב חלק מהותי מימות השבוע, יש להפחית את ההוצאות השוטפות הנובעות מכך (בעיקר אוכל, הוצאות אחזקת מדור, ובילויים). להערכתי, בהתאם לחלוקת ההוצאה המשפחתית לפי נתוני הלמ"ס, הוצאות אלה הינן כמחצית ההוצאה לנפש, ולכן יש להפחית כ- 25% מסכום החיוב. משכך, יש לחייב את האב בסכום של 1,250 ₪ לחודש (בעיגול קל כלפי מעלה) לכל קטין. בנוסף יש לחייב את הצדדים בהוצאות שאינן שוטפות, בהתאם ליחס הכנסותיהם.

9. אשר על כן, אני מחייב את האב לשלם לאם, למזונות הקטינים ומדורם, סך של 3,750 ₪ לחודש, החל מיום 7.7.2020 ובכל 7 לחודש שלאחר מכן, ועד החלטה אחרת. המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן, לפי מדד הבסיס הידוע היום, ויעודכנו מדי 3 חודשים ללא תשלום הפרשים בין העדכונים. קצבת הילדים תשולם לאם בנוסף לדמי המזונות. בנוסף יישאו הצדדים בחלוקה של 65% (האב) – 35% (האם), בהוצאות הבאות: הוצאות רפואיות שאינן מכוסות על ידי קופת החולים או ביטוח בריאות בר-תוקף, עלות הצהרון לבן א' (ככל שקיים), שיעורים פרטיים (לפי המלצת יועץ/צת בית הספר), חוג אחד לכל ילד (בעלות חוג במתנ"ס), מחזור אחד של קייטנה בחופשת הקיץ (לפי עלות קייטנה עירונית), תשלומים לפי חוזרים רשמיים של בית הספר (בקיצו מענק החינוך אותו תקבל האם). "

ביום 24.3.21 הגיש המבקש את בקשת רשות הערעור שלפניי במסגרתה הוא מלין כלפי החלטת ביהמ"ש קמא והסכום בו חויב. המבקש עותר להפחתת סכום המזונות הזמניים בו הוא חויב ולהעמידו על סך של 1,470 ₪ בלבד, לפי תחשיב אותו פירט, כמו גם להורות כי הצדדים ישאו בחלקים שווים בהוצאות החינוך והרפואה של הקטינים.

דיון והכרעה

לאחר שבחנתי טענות המבקש, באתי לכלל מסקנה כי הן אינן מגלות עילה למתן רשות ערעור על החלטת בית המשפט קמא, ואני מחליט לדחות את בקשת רשות הערעור אף ללא צורך בתשובה, וזאת מכח סמכותי על פי תקנות 138(א) (5) + (2) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן: "התקנות").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-03-51912 א.ג.נ' ס.כ.ג.

תיק חיצוני :

1
2 אין זה מדרכו של בית משפט של ערעור להתערב בקביעת שיעור המזונות, הנתונה להערכתו ולשיקול
3 דעתו של בית המשפט שפסק בעניינם, ובפרט שלא להתערב בקביעת שיעור המזונות הזמניים, לגביהם
4 בית המשפט אינו עורך ניתוח מקיף של הראיות ואינו חייב לבחון את מכלול הראיות (בע"מ 6088/06
5 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו] (ניתן ביום 1.8.2006); בע"מ 928/06 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו] (ניתן
6 ביום 2.2.2006)). התערבות ערכאת הערעור בסכום המזונות הזמניים לא תעשה אלא במקרים חריגים
7 (רע"א 324/88 אדר נ' אדר, פ"ד מב(3) 347; ע"א 342/83 גלזמן נ' גלזמן פ"ד לח(4) 105; בע"מ
8 2911/10 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו] (ניתן ביום 5.5.2010), מקרים בהם בית המשפט שלערעור מוצא
9 כי המזונות נפסקו על יסוד שיקולים מופרכים או תוך התעלמות משיקולים שהיה צריך לתת את הדעת
10 עליהם (ע"א 192/82 סדן נ' סדן, פ"ד לו(4) 169; ע"א 469/84 הדרי נ' שני פ"ד לט(3) 197).

11
12 איני סבור שהמקרה שלפניי הוא מקרה כה חריג ויוצא דופן או כי תוצאת ההחלטה מעידה על טעות
13 המחייבת כבר בשלב זה את התערבות ערכאת הערעור.

14
15 למעשה, חלק ניכר מטענות המבקש בבקשת רשות הערעור מנותקות לגמרי מקביעות ביהמ"ש קמא
16 ומסקנותיו. כך לדוגמא, המבקש מלין על כך שביהמ"ש קמא "לא נתן כל משקל לגילם של הילדים"
17 (ס' 3 לבר"ע) אך מההחלטה עולה בבירור כי המבקש והמשיבה חויבו במזונות הקטינים על בסיס אותו
18 בסיס חוקי וביהמ"ש קמא לא יצא מנקודת הנחה לפיה גילם של הקטינים הוא פחות מגיל 6 (שאז
19 החיוב כדי צרכיהם ההכרחיים היה מושת על המבקש באופן אבסולוטי לאור דינו האיש). עוד טוען
20 המבקש כי "הגשת התביעה מטעמה של המשיבה כנגד המבקש הינה יוצרת מצב דברים אבסורדי
21 ולא סביר שעה שאינה מצליחה וטורחת כלל למצוא עבודה....כמו כן מדוע על המבקש לשאת
22 בתשלום בגין העובדה שהמשיבה אינה מתאמצת למצוא עבודה" (ס' 33-32 להחלטה) – ובכך מתעלם
23 המבקש מהעובדה כי למרות שהמשיבה אינה עובדת ביהמ"ש קמא לצורך החלטתו קבע את הכנסת
24 המשיבה על סך של 7,400 ₪ (ר' ס' 7 להחלטה), שמקורם בדמי אבטלה, ואף ציין קודם לכן כי המבקש
25 לא הביא כל ראיה להכנסות נוספות של המשיבה (ס' 5 להחלטה). אציין כי גם בבקשת רשות הערעור
26 שלפניי לא טוען המבקש כי על ביהמ"ש היה לקבוע את השתכרותה הפוטנציאלית של המשיבה או
27 השתכרותה בפועל בסכום אחר). דוגמא נוספת היא טענת המבקש כי לא היה מקום להשית עליו
28 תשלום מדור כלשהו בעבור הקטינים וזאת משום ש"השכירות אותה משלמים הצדדים הינה כמעט
29 שווה בשווה ונוכח זמני השהות שהינם שוויוניים" (ס' 23 לבר"ע) – ועיון מעמיק בהחלטת ביהמ"ש
30 קמא מגלה כי לא לקח כלל את רכיב מדור הקטינים בחשבון במסגרת החלטתו ובודאי שלא חייב את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-03-51912 א.נ' נ' ס.כ.נ

תיק חיצוני :

המבקש בסכום עודף כלשהו בגין רכיב זה (בס' 8 להחלטה, במסגרתה אמד ביהמ"ש קמא את צרכי כל קטין על סך של 2,500 ₪, אין כל התייחסות לחלקם של הקטינים בעלות שכר הדירה – לא בדירת המבקש ולא בדירת המשיבה).

אשר לטענת המבקש לפיה על-פי הפסיקה הנהוגה צרכי קטין המחלק את זמנו בין שני בתים עומדים על סך של 2,250 ₪ לחודש ואלו ביהמ"ש קמא קבע בעניינו את צרכי כל אחד מהקטינים על סך של 2,500 ₪ לחודש (ס' 8 להחלטה) – סכום של 2,250 ₪ הוא אכן סכום שנקבע ע"י מותבים שונים בערכאות שונות כסכום שעל דרך הכלל שיעור צרכי קטין המחלק את זמנו בין שני הבתים לא יפחת ממנו (ראו לעניין זה רמ"ש (מרכז) 18-10-59188 נ. נ' ; פורסם בנבו ; עמ"ש (תל אביב) 10-12792-19 , פורסם בנבו ; עמ"ש (מרכז) 19-11-65692 ד.ס. נ' ל.צ.ס. ; תלה"מ (ירושלים) 07-6984-19 - פלונית נ' פלוני , עמ"ש (חיפה) 18-10-56000 פלוני נ' פלונית ; עמ"ש (מרכז) 18-03-21704 א.נ' א.נ. ורבים אחרים). ביהמ"ש קמא בחר במקרה זה לאמוד את צרכי כל קטין בעניינו בסכום מעט גבוה יותר (בכ-10%). ייתכן ובחירתו זו לא נומקה כדבעי אך לא ניתן לומר כי היא סוטה מהפסיקה המנחה באופן שמצדיק מתן רשות ערעור.

טענת המבקש כי כיוון שהקטינים שוהים פרקי זמן שווים בין הצדדים אז הוא נושא בעבור הקטינים במחצית מצרכיהם (שלפי קביעת ביהמ"ש קמא עומדים על סך 7,500 ₪ ולפי עמדת המבקש צריכים היו להיקבע על סך של 6750 ₪) וסכום זה יש לקזז מחובתו לפי יחס הכנסות הצדדים (65 – 35) ממלוא עלות צרכיהם (7500 ₪ לפי קביעת ביהמ"ש קמא ו-6750 ₪ לפי עמדת המבקש) מתעלמת מהאבחנה שביצע ביהמ"ש קמא, גם אם באופן גס, בין הצרכים תלויי השהות לצרכים שאינם תלויי השהות (ר' בס' 8 להחלטה). בהתאם לבע"מ 919/15 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו 17.7.19) יש לערוך אבחנה בין צרכים תלויי השהות שלצורך קביעתם יש לבחון כמה זמן שוהים הקטינים אצל כל אחד מההורים לבין צרכים שאינם תלויי השהות שלצורך קביעתם יש לבחון רק את יחס ההכנסות. במילים אחרות: לצורך קביעת שיעור המזונות של רכיבים כמו מזון ומוצרי היגיינה יש לבחון בנוסף ליחס הכנסות של כל אחד מההורים, גם את יחס זמני השהות, היות שעלות רכיבים אלו היא פונקציה של משך השהות שהקטין נמצא בביתו של כל אחד מהוריו. אולם, ביחס להוצאות כגון תספורת, תשלום לטלפון נייד, קניית ילקוט, צורכי לימוד - המשתנה היחיד הוא יחס ההכנסות ולא זמני השהות, היות שאין קשר בין עלות רכישת מוצרים אלו לבין זמני השהות שהקטין נמצא אצל כל אחד מההורים (ר' בעמ"ש 19-10-12792 הנ"ל). מס' 8 להחלטת ביהמ"ש קמא משתמע כי ביהמ"ש קמא ראה במשיבה, לצורך ההחלטה, כ"הורה מרכז" משבעבור התשלום שנקבע בסעיף זה שישלם המבקש לידיה הוא ממלא את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-03-51912 א.ג.נ' ס.כ.ג.

תיק חיצוני :

חובתו לשאת בשורה של צרכים שאינם תלויי שהות של הקטינים (כדוגמת תספורת לקטינים ותשלומי טלפון נייד ולמעט הוצאות שפורטו בס' 9 להחלטה) שאותם תצטרך המשיבה לשלם ישירות לגורמים. מטעם זה יש גם לדחות טענת המבקש כלפי חיובו בתשלום 65% מהוצאות החינוך והרפואה של הקטינים שלגישתו אינה ברורה "לאור העובדה שהקטינים שוהים אצלו בזמנים שונים...." (ס' 43 לבר"ע).

כידוע, הפסיקה קבעה כי התערבות ערכאת ערעור בהחלטות זמניות תעשה במשורה. נקבע כי דברים אלה מקבלים משנה תוקף בכל הנוגע לבקשות רשות ערעור שעוסקות בענייני המשפחה, בהן שיקול הדעת המסור לערכאה הראשונה הוא רחב ושינוי החלטות על ידה נעשה באופן תדיר ובהתאם לנסיבות (ראו לעניין זה בר"ע (ת"א) 1648/07 ש.ר. נ' י.ג., פורסם בנבו). הדברים יפים לענייננו בשים לב לכך שצרכי הקטינים טרם התבררו כדבעי, כך גם הכנסות הצדדים (הגם שכלפי קביעות ביהמ"ש קמא לגבי רכיב זה לא הלין המבקש במסגרת הבר"ע שלפניי) ומשביהמ"ש קמא קבע את ההליך שלפניו להוכחות באופן מהיר ואלו צפויות להתקיים כבר במהלך השבוע הבא (4.5.21). יש לאפשר לביהמ"ש קמא להמשיך ולבצע את מלאכתו.

סוף דבר

לאור האמור לעיל, בקשת רשות הערעור נדחית.

משלא התבקשה תשובה – אין צו להוצאות.

העירבון, על פירותיו, יושב למבקש באמצעות בא כוחו.

מתיר פרסום ההחלטה במתכונת בה נחתמה בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשפ"א, 27 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

שאל שוחט, שופט, סגן הנשיא